

Dosarul nr. 1ra-249/2022

1-20115749-01-18022022

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie

Catan Liliana

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către inculpatul Barbăroș Valeriu și avocatul acestuia Medeleanu Roman, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Barbăroș Valeriu Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat r-nul Xxxxx s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 21.09.2020 - 24.11.2020

2. instanța de apel: 18.12.2020 - 23.11.2021

3. instanța de recurs: 18.02.2022 - 17.05.2022

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 24 noiembrie 2020, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, Barbăroș Valeriu Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 2 ani și 6 luni închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

- art. 266 Cod penal, la 1 an închisoare.

Potrivit prevederilor art. 84 alin. (1) și (2) din Codul penal, pentru concurs real de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, lui Barbăroș Valeriu, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă, sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, precum și pedeapsa complementară sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Barbăroș Valeriu, la 14 iunie 2020, după orele 23:00, deținând permisul de conducere nr.xxxxx eliberat de către autoritățile competente ale Republicii Moldova la 10.04.2019, pentru categoria „B”, fiind treaz, aflându-se în trafic, la volanul mijlocului de transport de model „Opel Corsa” cu numere de înmatriculare XXXXX, deplasându-se cu spatele, pe o stradă în localitatea Hirîșeni, raionul Telenești, nu a manifestat prudență la trafic, n-a ținut permanent

seama de împrejurări și nu a luat în considerație starea de lucruri în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la el împotriva accidentelor și consecințelor acestora pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, încălcând prevederile pct.10 subpct.1 lit. b) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, conform căruia *persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum*, pct. 41 subpct. 2 care stipulează, că *conducătorul vehiculului care intenționează să se deplaseze cu spatele poate să înceapă manevra numai după ce s-a asigurat că, o poate face fără a crea un pericol sau un obstacol pentru ceilalți participanți la trafic. În cazurile în care câmpul vizual în spate este limitat, conducătorul trebuie să recurgă la ajutorul altei persoane, aflate în afara autovehiculului*, prevederile pct.45 subpct. 1 din Regulament, potrivit căruia *conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră*, subpct.2 conform căruia *în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului*; pct.46 subpct.1 lit. a) care stipulează că, *conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita ce i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă: copii, persoane de vârstă înaintată, precum și persoane cu semne evidente de invaliditate*; cerințele art. 32 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 131-XVI din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, potrivit căruia *„participanții la trafic sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluenta și siguranța traficului, să nu pericliteze siguranța unor alți participanți la trafic”* și ca urmare a acestor acțiuni neglijente, efectuând deplasarea în spate a comis tamponarea pietonului Frunză Vera, care în momentul începerii deplasării în spate a autoturismului se afla pe marginea străzii din preajma gospodăriei lui Negruța Ana, din localitatea Xxxxx, raionul Telenești. În rezultatul tamponării Frunză Vera, i-au fost cauzate vătămări corporale grave periculoase pentru viață, în urma cărora, a decedat la data de 15 iunie 2020, în propria locuință din localitatea Xxxxx, raionul Telenești.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Barbăroș Valeriu a *încălcat regulile de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a provocat din imprudență decesul unei persoane*, ceea ce constituie o infracțiune prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Tot el, în continuarea acțiunilor infracționale, în același loc, timp și circumstanțe, acționând intenționat în scopul împiedicării stabilirii adevărului pe caz și distrugere de probe, urmare a tamponării pietonului Frunză Vera, ignorând prevederile pct. 12.1 lit. a), b), c), f) și g) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357 din 13 mai 2009, care stipulează că *- conducătorul de vehicul într-un accident în trafic rutier este obligat să oprească imediat vehiculul implicat în accident, să nu schimbe poziția vehiculului și a obiectelor de pe carosabil provenite ca urmare a accidentului în traficul rutier, să acorde primul ajutor și să cheme*

ambulanța în cazul în care în accident au fost cauzate traumatisme persoanelor, iar dacă aceasta nu este posibil, să asigure transportarea persoanei traumatizate la cea mai apropiată unitate medicală, să asigure, pe cât posibil, păstrarea urmelor, precum și ocolirea locului accidentului, să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc până la sosirea lucrătorilor de poliție, și-a continuat deplasarea cu automobilul de model „Opel Corsa” cu numere de înmatriculare XXXXX, părăsind locul accidentului rutier, lăsând-o pe Frunză Vera la domiciliu din localitatea Xxxxx, raionul Telenești, în pericol pentru viață.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Barbăroș Valeriu a părăsit locul accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art. 264 alin. (3) și (5), ceea ce constituie o infracțiune prevăzută de art. 266 Cod penal.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Barbăroș Valeriu, prin care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri conform modului stabilit pentru prima instanță după, cum urmează: să fie recunoscut vinovat Barbăroș Valeriu în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) și 266 Cod penal și a-i stabili în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, 2 ani închisoare și în baza art. 266 Cod penal, un an închisoare, iar în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate de stabilit 2 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar potrivit prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, de suspendat condiționat pedeapsa, stabilindu-i un termen de probațiune de 2 ani, în rest sentința de menținut.

În motivarea cererii de apel, a invocat:

- Barbăroș Valeriu și-a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) și art. 266 Cod penal și a declarat instanței cum a comis acțiunile ce i se incriminează;

- inculpatul s-a căit sincer de cele săvârșite, și-a cerut iertare de la succesorul legal al părții vătămată pentru cele întâmplate, cu atât mai mult aceasta nu are careva pretenții de ordin material sau moral față de el, astfel, instanța de fond nu a luat în considerație aceste circumstanțe atenuante și i-a aplicat o pedeapsă cu închisoarea;

- la stabilirea pedepsei inculpatului Barbăroș Valeriu, instanța de judecată urma să țină cont de prevederile art.75 alin. (1) Cod penal;

- instanța de fond nu a ținut cont că, Barbăroș Valeriu a comis infracțiunea prevăzută la art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal din imprudență, având posibilitatea de a-i aplica prevederile art.90 Cod penal, astfel, consideră că, instanța de fond greșit a individualizat pedeapsa penală aplicată față de inculpatul Barbăroș Valeriu, această concluzie fiind rezultată din însăși scopul pedepsei penale stipulat în art. 61 Cod penal;

- instanța urma să ia în considerație că, Barbăroș Valeriu a recunoscut vinovăția pentru comiterea infracțiunilor grave și respectiv ușoare, de lipsa circumstanțelor cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de personalitatea acestuia și anume se caracterizează pozitiv, de faptul că succesorul legal al părții

vătămate nu are careva pretenții față de el, sincer se căiește de cele comise, are la întreținerea sa două persoane, în concluzie aplicarea pedepsei sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și aplicarea perioadei de probațiune, prevăzută de art. 90 Cod penal, este echitabilă, va contribui în cel mai eficient mod la atingerea scopului de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni;

-pedepsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării pedepsei penale, în mod prioritar se întemeiază pe considerentul că, a contribuit la descoperirea infracțiunilor comise, colaborând cu organele de drept, a înlăturat daunele cauzate la faza de urmărire penală, de modalitatea comiterii infracțiunii și anume încălcarea din imprudență a regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport, care a cauzat decesul unei persoane, de personalitatea inculpatului, or, probele cercetate în ședință de judecată au dovedit că Barbăroș Valeriu este pentru prima dată pe banca acuzațiilor, se bucură de stimă și respect în societate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2021, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, analizând în ansamblu probele cauzei penale date, prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, permit instanței de apel de a concluziona despre existența în acțiunile inculpatului Barbăroș Valeriu a indicilor infracțiunii prevăzute de art. art. 264 alin. (3) lit. b) Codul penal, *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a provocat din imprudență decesul unei persoane, cât și a indicilor infracțiunii prevăzute de art. 266 Codul penal, părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art. 264 alin. (3) și (5) Cod penal.*

La pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a tras concluzia că, inculpatul Barbăroș Valeriu a săvârșit anume infracțiunile prevăzute de art. art. 264 alin. (3) lit. b), 266 Cod penal și a argumentat deplin poziția adoptată, cât din punct de vedere a cercetării în ansamblu a circumstanțelor cauzei, atât și din punct de vedere a prevederilor legale.

În viziunea instanței de apel, instanța de judecată a ținut cont, la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului Barbăroș Valeriu de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală și anume că, inculpatul a recunoscut vinovăția în cadrul urmăririi penale, instanța de fond i-a stabilit pedeapsă, prin prisma art. 84 alin. (1) și (2) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, astfel, instanța de fond legal a stabilit că, condamnarea la pedeapsă cu închisoarea își va atinge scopul urmărit de legea penală, pentru resocializarea, restabilirea echității sociale, de corectare și reeducare a inculpatului Barbăroș Valeriu.

Instanța de apel a considerat că, la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului Barbăroș Valeriu, instanța a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicând-i o pedeapsă corectă,

echitabilă și legală și anume că, inculpatul Barbăroș Valeriu a recunoscut vinovăția, anterior nu a fost condamnat, a comis două infracțiuni una cu intenție și una din imprudență, dar care au dus la decesul persoanei.

Subsecvent celor relatate, urmează a fi respinse alegațiile inculpatului Barbăroș Valeriu, susținute în instanța de apel de avocatul Andrei Micu, precum că, deși au fost un șir de circumstanțe atenuante, totuși acestuia i-a fost aplicată o pedeapsă prea aspră, solicitând a-i fi aplicată inculpatului Barbăroș Valeriu o pedeapsă convențională pe un termen de 2 ani, or, instanța de fond a ținut cont de personalitatea inculpatului, a acceptat cererea de a fi examinată cauza în procedura simplificată, iar inculpatul a beneficiat de reducerea termenului de pedeapsă cu 1/3 și nu este temei de a desființa sentința emisă în partea solicitată.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că, deși ultimul a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer de cele comise, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, reeducarea și corectarea inculpatului Barbăroș Valeriu va fi posibilă anume prin executarea pedepsei stabilite de către instanța de fond și anume, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, or, inculpatul Barbăroș Valeriu a comis două infracțiuni una intenționată, iar alta din imprudență ce a dus la decesul persoanei, cât și lipsa circumstanțelor atenuante sau agravante, fiindu-i aplicată o pedeapsă legală în corespundere cu faptele prejudiciabile și anume a comis o infracțiune mai puțin gravă și una gravă, dar care au dus la decesul părții vătămate Frunză Vera.

De rând cu cele menționate, instanța de apel a respins argumentele inculpatului Barbăroș Valeriu, cu privire la asprimea pedepsei, or, pedeapsa stabilită și individualizată de către instanța inferioară, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale, prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal.

Instanța de apel a respins și argumentele expuse în cererea de apel precum că, instanța de judecată nu a luat în considerație prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, or, instanța de fond a stabilit noile limite a pedepsei cu închisoare pentru Barbăroș Valeriu, prin prisma art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală pentru infracțiunile prevăzute de art. 264 alin. (3) Cod penal, constituie închisoare de la 2 ani, până la 4 ani și 8 luni, în toate cazurile cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, și, la art.266 Cod penal, constituie amendă în mărime de la 500 (în condițiile art. 64 alin. (3) din Codul penal) până la 637,5 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 133 la 160 de ore, cu închisoare de la 3 luni (în condițiile art. 70 alin. (2) din Codul penal), până la 1 an și 4 luni, prin prisma art. 84 Cod penal, stabilindu-i pedeapsa minimă cu închisoare pe un termen de 3 ani, în limitele prevăzute de lege.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză sunt atacate cu recursuri ordinare declarate de către:

6.1 Avocatul Medeleanu R. în numele inculpatului, care solicită casarea parțială a acestora, în latura penală în partea stabilirii pedepsei, cu rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încetat procesul penal în privința lui Barbăroș Valeriu, referitor la capătul de învinuire ce

ține de art. 266 Cod penal, în legătură cu intervenirea unui act de amnistie; Barbăroș Valeriu să fie considerat condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, la pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani. În temeiul art.90 Cod penal, a se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, stabilită lui Barbăroș Valeriu, pentru o perioadă de probațiune de 2 ani.

În motivarea recursului indică:

- instanța de apel neîntemeiat, nemotivat și contrar normelor procedural penale a respins apelul inculpatului Barbăroș Valeriu, menținând sentința;

- instanța de apel, respingând apelul apărării, nu a invocat argumente plauzibile în vederea adoptării soluției date, fiind menționate argumente de ordin general, nefiind analizate motivele apelului privind circumstanțele atenuante ale cauzei date, cu referire la Barbăroș Valeriu și personalitatea inculpatului, fapt ce relevă lipsa de motivare suficientă a deciziei recurate;

- instanța de apel a agravat situația apelantului în propriul apel prin incriminarea calificativului agravant *"a comis două infracțiuni îndreptate împotriva vieții persoanei"*, or la pct.7.11. din sentință, instanța de fond constată: *"Circumstanțe care agravează răspunderea inculpatului Barbăroș Valeriu Xxxxx, conform art.77 Cod penal, instanța nu a reținut"*. Este clar că acest calificativ a fost luat odată în considerație prin aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) și (2) Cod penal, pentru concurs real de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite;

- a doua infracțiune prevăzută de art. 266 Cod penal, cade sub incidența Legii nr. 510 privind amnistia din 24.12.2021 și, pe cale de consecință acest antecedent penal se consideră stins, iar inculpatul Barbaroș Valeriu se va considera condamnat cu executarea pedepsei doar pentru o infracțiune pe art.264 alin.(3) Cod penal și, respectiv decade impedimentul reținut de instanța de apel împotriva apelului părții apărării, precum că acesta *"... a comis două infracțiuni îndreptate împotriva vieții persoanei "* și nu se aplică prevederile art.90 Cod penal;

- la stabilirea pedepsei, instanțele de fond nu au acordat deplină eficiență dispozițiilor art. 7, 61, 75 Cod penal;

- instanța de fond și instanța de apel la individualizarea pedepsei inculpatului, nu au ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei și de toate circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei, și anume de cele atenuante, precum: recunoașterea vinovăției în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) și art. 266 Cod penal, cauza penală data fiind examinată în procedură simplificată conform art. 364¹ CPP; căința sinceră de cele săvârșite, și-a cerut iertare de la succesul legal al părții vătămate pentru cele întâmplate; recuperarea integral a prejudiciului material și moral, cu atât mai mult aceasta nu are careva pretenții de ordin material sau moral față de el; anterior necondamnat; vârsta comiterii infracțiunilor imputate; se caracterizează pozitiv; are la întreținerea sa două persoane; comiterea unei infracțiuni din imprudență; a contribuit la descoperirea infracțiunilor comise, colaborând cu organele de drept;

- instanța de apel nemotivat a acceptat argumentele acuzatorului de stat, neluându-se în considerație aplicarea prevederilor art.90 Cod penal și totodată -

stabilind o pedeapsă, prin prisma art. 84 Cod penal, de 3 ani închisoare pentru inculpat, fără să motiveze această soluție;

- instanța de fond și instanța de apel neîntemeiat au stabilit că, inculpatului urmează a-i fi aplicată pedeapsa închisorii, totuși ținând cont de toate circumstanțele cauzei, de gradul prejudiciabil al faptei, precum și de personalitatea inculpatului, a considerat că în prezenta speță scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea reală a acesteia;

-conglomeratul circumstanțelor permit a concluziona că, în speță, este rațional de a stabili inculpatului pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune, or, nu au fost identificate careva impedimente pentru aplicarea acestor prevederi, fiind cert că scopul legii penale poate fi realizat și fără executarea reală a pedepsei cu închisoare;

-Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție, ar urma să-și respecte practica unitară aplicată în asemenea cazuri;

- nu există nici o justificare pentru faptul că măsura executării reale a pedepsei cu închisoarea de către Barbăroș Valeriu, ar fi proporțională în raport cu scopurile urmărite;

- impedimente de aplicare a prevederilor actului de amnistie sunt în privința capătului de învinuire ce ține de art. 264 alin. (3) Cod penal, însă în ce privește capătul de învinuire privind art. 266 Cod penal, consideră că careva impedimente de aplicare a actului de amnistie nu există;

- infracțiunea prevăzută de art. 266 Cod penal, a fost comisă până la adoptarea prezentei Legi și consideră întrunite toate condițiile legale de aplicare a actului de amnistie;

-concluziile instanței de fond și instanței de apel privind individualizarea pedepsei prin neaplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, sunt neîntemeiate.

În drept recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 11), 16) Cod de procedură penală.

6.2 Inculpat, care solicită casarea parțială a acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, după cum urmează, a-l recunoaște culpabil pe Barbăroș Valeriu în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) și 266 Cod penal și a-i stabili pe art. 264 alin.(3) lit.b) Cod penal, 2 ani închisoare și pe art.266 Cod penal, un an închisoare, iar în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, de stabilit 2 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar potrivit prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, de suspendat condiționat pedeapsa, stabilindu-i un termen de probațiune de 3 ani, în rest sentința de menținut.

În motivarea recursului indică:

- instanța de apel a examinat apelul în lipsa părților, numindu-i avocat din oficiu, deși Barbăroș Valeriu avea avocat ales în baza de contract, astfel încălcându-i dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare;

- inculpatul nu a fost prezent în ședința de judecată, acesta nu a cunoscut despre ședința de judecată, iar pretinsul aviz anexat la materialele cauzei nu

confirmă citarea legală a lui Barbăroș Valeriu și refuzul lui de a-și exercita dreptul de a se apăra personal. Mai mult, n-au fost prezentate probe în confirmarea ipotezei că Barbăroș Valeriu se sustrage de la judecată;

- instanța de apel a examinat cauza în lipsa inculpatului fără a fi citat legal și fără a fi întreprinse toate măsurile posibile în vederea asigurării prezenței inculpatului în ședință de judecată;

- în circumstanța în care apelul s-a examinat în lipsa inculpatului, acestuia i-a fost desemnat un avocat din oficiu în condiția în care acesta are avocat în baza de contract, fără a fi citat și a-i asigura apărarea drepturilor inculpatului în ședință de judecată;

- instanța de apel nu a luat în considerație argumentele invocate de recurent, s-a bazat doar pe motivele invocate în instanța de fond, astfel pronunțând o hotărâre arbitrară;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor ce țin de aplicarea pedepsei cu închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei penale, care se întemeiază pe considerentul că, inculpatul Barbăroș Valeriu a contribuit la descoperirea infracțiunilor comise, colaborând cu organelor de drept, a înlăturat daunele cauzate la faza de urmărire penală, de modalitatea comiterii infracțiunii-încălcare din imprudență a regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport, de personalitatea inculpatului or, probele cercetate în ședință de judecată au dovedit că Barbăroș Valeriu este pentru prima dată pe banca acuzațiilor, se bucură de stimă și respect în societate, de lipsa pretențiilor de ordin material și moral.

În drept recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 4), 5), 6), 10) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursurile declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi respinse, din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din prevederile alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 aceluiași Cod.

Așadar, în prezenta speță, inculpatul și avocatul acestuia Medeleanu R., invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 4), 5), 6), 10), 11), 16) Cod de procedură penală, ce stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când *judecata a avut loc fără participarea procurorului, inculpatului, precum și a apărătorului, interpretului și traducătorului, când participarea lor era obligatorie potrivit legii; cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a*

înștiința instanța despre această imposibilitate; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, sau aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege sau anulată de un act de amnistie, a intervenit decesul inculpatului ori a intervenit împăcarea părților în cazul prevăzut de lege; norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Referitor la temeiurile invocate de inculpat în sensul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 4), 5) Cod de procedură penală, precum că instanța de apel a examinat apelul în lipsa părților, numindu-i avocat din oficiu, deși inculpatul avea avocat ales în bază de contract și că inculpatul nu a fost prezent în ședința de judecată și nu a cunoscut despre aceasta, Colegiul penal reține că în conformitate cu prevederile art.413 alin. (1) Cod de procedură penală, la judecarea apelului se aplică regulile generale pentru judecarea cauzelor în primă instanță, cu excepțiile prevăzute în Partea specială titlul II capitolul IV secțiunea 1. Totodată dispoziția art.412 alin. (3), (4), (5), (7) Cod de procedură penală, prevede că, judecarea apelului se face cu citarea părților și înmînarea copiilor de pe apel. Judecarea apelului are loc în prezența inculpatului, cînd acesta se află în stare de arest, cu excepția prevăzută în art.321 alin.(2) pct.2). Neprezentarea părților legal citate în instanța de apel nu împiedică examinarea cauzei. La judecarea apelului, participarea procurorului, precum și a apărătorului, dacă interesele justiției o cer, este obligatorie. Apelul poate fi judecat în lipsa nemotivată a avocatului în măsura în care nu se încalcă dreptul la apărare.

Colegiul penal reține că, în prezenta speță inculpatul a fost prezent în ședința de judecată a primei instanțe, prin care acestuia, i-a fost aplicată pedeapsă cu închisoare, cu executarea reală a acesteia, însă s-a dispus ca aceasta urmează a fi pusă în executare în momentul devenirii definitive a sentinței, ultimul neaflându-se în stare de arest. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, astfel în instanța de apel au fost citați legal prin aviz de recepție, inculpatul, avocatul acestuia Vrăjitoru A. și succesorul părții vătămate pentru data de 22.06.2021 și data când s-a examinat cauza de 23.11.2021 (f.d.33, 34, 35, 36, 44, 46, 47 v. II). Astfel, Colegiul penal atestă că, în ședința instanței de apel judecata a avut loc cu participarea procurorului Devder D., avocatului din oficiu Micu A., dar în lipsa avocatului inculpatului în bază de contract Vrăjitoru A. a inculpatului și a succesurului părții vătămate, care au fost citați legal, în conformitate cu prevederile art. 412 alin. (3) Cod de procedură penală, însă nu s-au prezentat la ședința de judecată, instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 412 alin. (5) Cod de procedură penală, precum că neprezentarea părților legal citate în instanța de apel nu împiedică examinarea cauzei, întemeiat a purces la judecarea apelului inculpatului, în lipsa acestuia și a avocatului Vrăjitoru A., citați legal, dar cu prezența avocatului din oficiu Micu A., nefiind încălcate careva drepturi ale inculpatului. Reieșind din cele expuse, Colegiul penal respinge critica inculpatului precum că, nu au fost prezentate probe că, inculpatul Barbaroș V. se

sustrage de la judecată, făcând referire la prevederile art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, deoarece în prezenta speță nu sunt incidente prevederile menționate.

Pe cazul *Kattan v. România* (21.01.2014), Curtea europeană a adoptat o decizie de inadmisibilitate, cu respingerea ca vădit nefondată a plângerii privind încălcarea art.6 CEDO, întrucât instanța și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezența inculpatului în instanță.

Prin urmare, Curtea a considerat că reclamantul a contribuit în mare măsură la crearea unei situații, în care în mod rezonabil, a putut prevedea consecințele comportamentului său – examinarea cauzei în lipsa sa.

În ipoteza în care o persoană **a avut cunoștință despre desfășurarea judecății și cu toate acestea nu s-a prezentat în fața instanțelor, este vorba despre o conduită procesuală culpabilă a persoanei.** Posibilitatea soluționării cauzei în lipsa inculpatului este recunoscută și prin Rezoluția nr.75 (11) a Consiliului European privind criteriile ce trebuie respectate în cazul în care o persoană este judecată în lipsă.

Astfel, în criteriul nr. 9 se statuează că persoana condamnată în lipsă ar trebui să aibă dreptul de a judeca din nou dacă dovedește faptul că absența sa de la judecata inițială este datorită unor cauze independente de voința sa și că nu a avut posibilitatea de a înștiința instanța.

Raportând cele menționate la cazul supus examinării, Colegiul remarcă faptul că, inculpatul avea cunoștință de derularea procesului penal care îl privea, mai mult ca atât că, în instanța de apel se examina apelul acestuia, inculpatul fiind citat legal, nu s-a prezentat în instanța de apel, astfel a putut prevedea consecințele comportamentului său – examinarea cauzei în lipsa sa. Mai mult ca atât, inculpatul a fost reprezentat în instanța de apel de către avocatul din oficiu Micu A., care a prestat asistență juridică pe cât de posibil eficientă, pentru atingerea scopului propus de inculpat și anume admiterea apelului, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că, în speța dată nu s-au comis erorile de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 4), 5) Cod de procedură penală.

Totodată, analizând temeiurile invocate pentru recurs și prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul consideră, că în prezenta speța nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului Barbăroș V., stabilită conform sancțiunii art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, art. 266 Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Așadar, Colegiul penal reține, că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea a două infracțiuni în domeniul transporturilor, prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal și art. 266 Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în

vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere (f.d. 219 v. I), beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Sanțiunea art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de 3 la 7 ani cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, iar sanțiunea art. 266 Cod penal, prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiuni grave și ușoare.

Instanța de recurs reține, că prima instanță a stabilit inculpatului Barbăroș Valeriu pedeapsa în baza: art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, 2 ani și 6 luni închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport; art. 266 Cod penal, 1 an închisoare. Potrivit prevederilor art. 84 alin. (1) și (2) Cod penal, pentru concurs real de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, lui Barbăroș Valeriu, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă, sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, precum și pedeapsa complementară sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, sentință ce a fost menținută de instanța de apel.

Conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel a menținut sentința, prin care inculpatului i-a fost aplicată pedeapsă cu închisoare cu executarea reală a acesteia, motivând corespunzător temeiurile neaplicării pedepsei cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pe o perioadă de probațiune.

Astfel, în viziunea Colegiului, în prezenta cauză penală, instanța de apel just a ținut cont de faptul că, inculpatul Barbăroș Valeriu a recunoscut vinovăția, anterior nu a fost condamnat, a comis două infracțiuni una cu intenție și una din imprudență,

dar care au dus la decesul persoanei. Totodată instanța de apel întemeiat a reținut faptul că, urmează a fi respinse alegațiile inculpatului Barbăroș Valeriu, susținute în instanța de apel de avocatul Micu A., precum că, deși au fost un șir de circumstanțe atenuante totuși acestuia i-a fost aplicată o pedeapsă prea aspră, solicitând a-i fi aplicată inculpatului Barbăroș Valeriu o pedeapsă condiționată, pe un termen de 2 ani, or, instanța de fond a ținut cont de personalitatea inculpatului, a acceptat cererea de a fi examinată cauza în procedura simplificată, iar inculpatul a beneficiat de reducerea termenului de pedeapsă cu 1/3 și nu este temei de a desființa sentința emisă în partea solicitată. Mai mult ca atât, potrivit lucrărilor dosarului, inculpatul, deși a săvârșit o infracțiune din imprudență, adică cea prevăzută la art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, această faptă prejudiciabilă a provocat decesul unei persoane, care potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal, este o infracțiune gravă, atentând la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, care pe cale de consecință, subsidiar, a afectat și relațiile sociale cu privire la sănătatea persoanei, în urma cărora a survenit decesul pietonului Frunză V. Mai mult ca atât, în urma accidentului comis, în loc să verifice starea pietonului și să-i acorde ajutor la necesitate, acesta din urmă a părăsit locul accidentului rutier, până la venirea poliției și ambulanței, săvârșind astfel și o infracțiune cu intenție, prevăzută de art. 266 Cod penal. Prin urmare, Colegiul reține, că instanțele de fond au învederat în măsură deplină modalitatea comiterii faptelor prejudiciabile și consecințele produse, de către inculpat, ce s-au soldat cu decesul unei persoane și au ținut cont de acțiunile făptuitorului după săvârșirea infracțiunii, adică acesta a părăsit locul accidentului rutier, manifestând astfel indiferență și neglijență, față de sănătatea pietonului.

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs reține, că instanțele de fond corect au stabilit, că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive ce ar concluziona că, nu este rațional ca inculpatul Barbăroș V. să nu execute pedeapsa cu închisoare, prevăzută de lege, astfel pedeapsa cu închisoare stabilită lui Barbăroș V., cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pentru infracțiunile prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) și art. 266 Cod penal, nu-și va atinge scopul de corectare a inculpatului.

La fel, Colegiul penal relevă, că conform alin. (1) al normei menționate, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.*

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi

atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează, că prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră întemeiate considerentele instanței de apel că, în prezenta cauză, nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare în privința inculpatului.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanțele de fond au argumentat pe deplin motivele pentru care au aplicat inculpatului pedeapsă sub formă de închisoare, cu executare reală a acesteia, urmare a circumstanțelor expuse mai sus, din care considerent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile avocatului, precum că decizia nu este motivată.

Cu referire la un alt motiv de critică din recursuri, prin care se menționează, că factorii atenuatori relevanți speței sunt recunoașterea vinovăției, căința sinceră de cele săvârșite, inculpatul și-a cerut iertare de la succesorul legal al părții vătămate pentru cele întâmplate; recuperarea integrală a prejudiciului material și moral, cu atât mai mult aceasta nu are careva pretenții de ordin material sau moral față de el; anterior necondamnat; vârsta comiterii infracțiunilor imputate; se caracterizează pozitiv; a contribuit la descoperirea infracțiunilor comise colaborând cu organele de drept, instanța de recurs consideră, că împrejurările în cauză nu sunt suficiente pentru a răsturna soluția instanței de apel.

Ce ține de faptul că inculpatul are la întreținerea sa două persoane, instanța de recurs reține că, nu au fost prezentate careva probe în acest sens.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că instanțele de fond au ținut cont de toate circumstanțele cauzei și au aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanțele de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Cu referire la critica recurentului, precum că instanța de apel a agravat situația apelantului, prin incriminarea calificativului agravant "*a comis două infracțiuni îndreptate împotriva vieții persoanei*", Colegiul penal reține aceasta nu este o

circumstanță agravantă, dar este un factor ce ține de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de care a ținut cont instanța la stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă inculpatului.

La fel, avocatul Medeleanu R. în recursul declarat, indică temei de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile de art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, potrivit cărora *persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, sau aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege sau anulată de un act de amnistie, a intervenit decesul inculpatului ori a intervenit împăcarea părților în cazul prevăzut de lege.*

Referitor la acest temei invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală și anume ce ține de solicitarea apărării privind încetarea procesului penal în privința lui Barbăroș V., referitor la capătul de învinuire ce ține de art. 266 Cod penal, în legătură cu intervenirea actului de amnistie, Colegiul penal constată că, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, deoarece la momentul examinării cauzei în instanța de apel, Legea cu privire la amnistie nu era în vigoare.

Totodată, Colegiul penal lărgit reține că, art. 2 alin.(1) al Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, prevede că procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care [Codul penal nr.985/2002](#) prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.

(3) Încetarea procesului penal conform alin.(1) și (2) are loc cu acordul scris al persoanei bănuite, învinuite sau inculpate.

Astfel, instanța de recurs respinge ca neîntemeiată solicitarea apărării privind aplicarea amnistiei în privința inculpatului Barbăroș V., referitor la capătul de învinuire ce ține de art. 266 Cod penal, deoarece nu sunt întrunite criteriile stabilite la art. 2 din Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, lipsind acordul scris al inculpatului.

Cu referire la pct. 16) al aceluiași articol, Colegiul evidențiază că norma dată prevede că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului *dacă norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.*

Ce ține de practica judiciară a CSJ invocată, instanța de recurs reține că, avocatul doar le-a indicat, fără a-și argumenta opinia și legătura acestora cu speța dată, or în cauzele menționate inculpații au fost condamnați în baza altor articole, sau doar în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, însă circumstanțele fiecărui caz sunt diferite, pe care instanța analizându-le își întemeiază soluția.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 4), 5), 6), 10), 11), 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar

pedeapsa stabilită inculpatului Barbăroș V., a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se resping ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către inculpatul Barbăroș Valeriu și avocatul acestuia Medeleanu Roman, cu menținerea deciziei.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se resping ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către inculpatul Barbăroș Valeriu și avocatul acestuia Medeleanu Roman, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Barbăroș Valeriu Xxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 30 iunie 2022.

Președinte

Toma Nadejda

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Plămădeală Ghenadie

Judecător

Catan Liliana